

TKİP li Sendikacılara şu ofisi bir
Değerlendirme Materyali

İŞÇİ SINIFI, SENDİKAL HAREKET YOĞUN BASKILAR ALTINDADIR ÇIKIŞ YOLU BİRLEŞMEKTİR

12 Eylül 1980'de iktidara el koyan cunta, daha ilk gün DİSK'i kapattı. Yöneticilerini tutukladı. Binlerce sendika temsilcisi, işçi koğuşturuldu. Grevler yasaklandı, toplu sözleşmeler durduruldu. Türk-İş'in sendikal faaliyetleri kısıtlandı. Tüm demokrasi güçlerine yönelik baskılar uygulandı, uygulanıyor.

Terörizmi önlemek, demokrasiyi kurtarmak için geldiklerini söyleyenler tersine terörizmin hedefi olan, demokrasiye herkesten çok gereksinim duyan işçi sınıfına, sendikal harekete saldırarak, halka verdikleri sözleri tutmaktan yana olmadıklarını gösterdiler.

DİSK'i idam cezası ile yargılamak isteyenler, bilmiyorlar mı ki, DİSK'in savaşım çizgisi açıktır. İşçi sınıfımız, onun yiğit sendikal örgütü DİSK terörizme her zaman karşı oldu. Faşist terör DİSK'in pek çok üyesinin canına kıydı. Yaralarımız daha tazedir. Bu konuda kimse bizden hesap soramaz.

Hesap soran biziz. Soruyoruz: İşçi sınıfımızın yiğit evladı, sendikal önderi Maden-İş genel başkanı Kemal Türkler'in katilleri kimlerdir? 1 Mayıs 1977'deki Türkiye tarihine kapkara bir sayfa olarak geçen kanlı toplu kırımın sorumluları kimlerdir? Katiller nerededir? Cunta yönetimi bunları bulacak yerde, 1 Mayıs'ları düzenledik diye bize saldırıyor. İşçi sınıfının uluslararası marşı Enternasyonal söylendi diye, üyelerimizi ağır cezalara çarptırıyor.

DİSK demokratik hak ve özgürlükler için çok yönlü özverili savaşımlar verdi. DİSK'in faşist teröre karşı yaptığı direnişler ortadadır. DİSK'in terörizmin her türünün demokrasi düşmanlarının işine yaradığını defalarca belirttiğini kim gizleyebilir?

İşçi sınıfına, sendikal harekete yönelik bu baskılar şaşır-
tıcı değildir. Çok önce ve pek çok kez söyledik, emperyalistle-
rin, tekellerin dümen suyuna gitmek, demokrasi ile önünde sonunda
karşı karşıya gelecektir. Çünkü halkımızın, ülkemizin üzerine
çöken derin ekonomik, politik, sosyal bunalımların kaynağı bun-
lardır.

Cunta yönetimi bu doğrultudaki politikasıyla bunalımı
hafifletmek bir yana tersine derinleştirdi. Şimdi bunalımın yükü
daha da ağırlıkla işçi ve emekçilerin sırtına bindirilecek. Bunun
için, tepkileri önleyebilmek için daha çok zorbalığa başvurulmak
istenecek.

Bu nedenle, bizler, özellikle sendikal alandaki baskıları ve
anti-demokratik uygulamaları sergilemek istiyoruz. Amacımız kamu-
oyunu, sendikacıları, işçileri uyarmak, ülkemizi ve halkımızı
bekleyen tehlikelerin daha da arttığı günümüzde, sendikal hak
ve özgürlükler için neler yapılabileceği konusundaki görüş-
lerimizi iletmektir. Çıkış yolu birleşmektir. İşçiler, sendika-
cılar, demokrasi güçleri, tüm gücümüzü bu yolda seferber edelim!

BUGÜN EKONOMİK DURUM NEDİR?

Yaklaşık iki yıldır sürdürülen "24 Ocak" programının tüm
önlemlerine karşın, bugün ekonomik bunalım derinleşerek sürüyor.
Döviz dar boğazı aşılamadı. Tüm "ihracat artıyor" nutuklarına
karşın ihracat, ithalatı karşılayamıyor, dış ticaret açığı git-
tikçe büyüyor. Hükümet kendine yeterli dış borç, dış kaynak,
kredi bulamıyor.

Ülke içinde de, vergi, zam paketleri uygulamaları, ücretleri
ve taban fiyatlarını sınırlayıp azaltmaları, sömürüyü olağanüstü
artıran tüm bu uygulamalara karşın, parababaları yatırım yap-
mıyor. Tefeciliğe, spekülasyona, vurgunculuğa başvuruyor.

Devalüasyonlar enflasyonu, enflasyon devalüasyonu besliyor. Enflasyon ortadan kaldırılamıyor. Bunalım hafiflemiyor, tersine derinleşiyor. Üretim düşüyor. Kapasite kullanımı % 30-40'ı aşmıyor. Stoklar durmadan artıyor. Piyasa tıkalı. Satışlar, yığınların korkunç sömürüsü ve alım gücünün düşürülmesi nedeniyle zayıf. Enflasyonu azaltmak için uygulanan kemer sıkma politikası sonucu kitlelerin alım gücü öylesine tüketilmiştir ki, işçilerin cebindeki para bırakın buzdolabı, televizyon vb. almayı, artık kilosu 300 TL ye çıkan beyaz peynire, tanesi 20 liraya çıkan ekmeğe bile yetmiyor.

Cepteki paranın alım gücü var mı, yok mu? Üretim artıyor mu, azalıyor mu? İş olanakları mı artıyor, yoksa işsizlik mi? Biz işçiler bunlara bakıyoruz ve diyoruz ki, TÜSİAD da, MESS de, Özal da yalan söylüyor.

Çünkü cebimizdeki para da, alım gücümüz de azaldı. Daha az yiyor, daha az giyiyoruz. Daha kötü yerlerde barınıyoruz. Tezgahların yarısından fazlası boş. Habire işçi atılıyor. İşsizlik 5 milyonu aştı. Ekonomik bunalım gel geç değil, süregendir. Bu ekonominin hem iç, hem dış ilişkilerinden kaynaklanıyor. Ekonominin, sanayinin yapısı bozuktur. Türkiye kapitalizmi dışa bağımlıdır. Bunalım uluslararası kapitalizmin derinleşmekte olan bunalımı ile de sıkıca bağlıdır. Avrupa İşçi Sendikaları Konfederasyonunun da belirttiği gibi, kapitalizmin dünya çapındaki ekonomik bunalımı için "henüz görünürde bir son yok"tur. Dolayısıyla ülkemizdeki ekonomik bunalım da daha da derinleşecektir. MESS'ci, IMF'ci Özal bile, "en az iki yıl daha sabretmek gerekir" diyor.

Yukarıda belirttiğimiz nedenlerden dolayı, izlenen ekonomik politika ile bunalımın aşılması olanaklı değildir. Ama bu politika

hem tekellerin sömürsünün olabildiğince artmasına hizmet ediyor, hem de tekeller bu politika ile bunalımın sonuçlarının kendi sınıf çıkarları üzerinde olumsuz etkiler yaratmamasını sağlamağa, bunalımın yükünü işçi ve emekçi sınıflara, halka yüklemeye çalışıyorlar. Önümüzdeki yıllarda sömürünün daha da derinleşeceğini, ağırlaşacağı görülüyor.

YHK İLE EKMEĞİMİZE SALDIRILDI

Devalüasyonlarla para değeri sürekli düşerken, fiyatlar durmadan artarken; bir yandan Yüksek Hakem Kurulunun "ilke" kararları ve tek tek bağıtladığı sözleşmelerle; öte yandan da ardarda çıkarılan bir dizi yasa ile ücretlerimize dolu dizgin saldırıldı! Gerçek ücretlerimiz geriledi. Gelirlerimiz azaldı. Ekonomik alanda ağır kayıplara uğradık.

1979-80 fiyat artışlar toplamı % 200'e yaklaşırken, işçilerle alay edercesine cunta önce % 70'lik avans uygulamasını getirdi. Ardından, YHK kuruldu. "İlke" kararlarını açıkladı. Bunların birincisi; iki yıllık sözleşmeleri 3 yıllık olarak toplam % 170'lik bir zam ile bağlamak oldu.

YHK burada da durmadı, o tekellerin nalıncı keseri olarak devam etti. 1981, bitimli sözleşmelere ancak, % 20 kadar bir brüt artış sağlayacak olan, "%10 + 3000 TL" zam kararını bindirdi. Bu % 20 zam, resmi açıklamalarda fiyat artış oranı olarak verilen % 40'ın bile altındadır. 1981 bitimli sözleşmelerin diğer yıllardaki zam oranlarını ise, cunta hükümetinin düzenleyeceği fiyat artış istatistiklerinin insafına terketti. Yakacak, izin, bayram ikramiyeleri vb. yan ödemelerdeki artışlar ise hemen yok denecek göstermelik düzeylerde tutuldu.

YHK'nun diğer bir "ilke" kararı da sayıştayıyla, hükümetiyle, MGK'sıyla oynanan danışıklı düğüslü ikramiye sayısı 4'de

donduruldu. Daha yüksek zam bir yana , cebimizdeki paraya el atıldı. Elde edilmiş ekonomik kazanımımız, toplu sözleşme ile ikramiye arttırma hakkımız çekilip alındı.

YHK'nunun bir başka "ilke" kararı ile de yan ödemeler, çıplak saat ücreti olan "ücret"imize dahil edildi. Böylece hem saat ücretlerini, hem saat ücreti dışındaki diğer yan ödemeleri, yani toplam gelirimizi, alabildiğine en az düzeyde tutmanın bir başka yolunu da tekelci, holdingci parabalaları, YHK'nun bu "ilkesel" kararı ile buldular.

YHK'nun bu zam politikasının bizi açlığa mahkum etmek olduğu açıktır. Toplu sözleşmeler yaparak ücretlerimizi, hayat pahalılığının yıpratmasına karşı biraz olsun koruma olanağımız hepten yokedilmiştir.

Sayıya lüzum yok! Bülent Ulusu'nun son basın toplantısında bir gazetenin "Yumurtanın tanesini 8 liradan, peynirin kilosunu 300 liradan, bir ekmeği yirmi liradan yiyen, bir tane aspirine 2,5 lira veren işçilere ve memurlara teşekkür etmeyecek misiniz" sorusuna verdiği cevap ve sorunun kendisi yeterlidir.

Biz, sofrasındaki katığı değil, kuru ekmeği bile kesmek zorunda kalan işçiler, bay Ulusu'nun deyimi ile "sıkıntı çeken dar gelirli vatandaşlar ücretlerimizin nasıl füze hızı ile azaldığını iyi biliyoruz. İşverenlerin, tekellerin örgütleri bile bunu yadsıyamıyor. "Reel ücretler azaldı" diyor.

- YHK'nun "ilke" kararları ve tek tek bağıtladığı sözleşmeler bir çok sosyal, demokratik hakkı da yok etti.

- YHK, toplu sözleşmelerin, işçinin tazminatlı ya da tazminatsız, yani ister İş Kanunu'nun 13. ya da 17. maddesine göre işten çıkarılmasına sınır getiren, iş güvencesi sağlayan maddelerini kaldırdı. İşçi temsilcilerinin de söz ve oy hakkı ile katıldığı ortak kurullara, "disiplin", uyumsuzlukları çözüm" vb. kurullarına ilişkin maddeleri sözleşmelerden çıkardı. Sessiz sedasız irili ufaklı girişimlerle işten çıkarmalar giyotin gibi

işlerken, işsizlik durmadan artarken, işverenler toplu çıkarmaları hızlandırırken, YHK iş güvencesi konusunda yılların savaşmaları osnucunda toplu sözleşmelerle elde ettiğimiz kazanımları bir kararla yok etti. Tekeller YHK'nun bu kararı ile yıllardır gerçekleştiremedikleri özlemlerini gerçekleştirdiler.

Aynı biçimde, YHK işçi ve sendika temsilcilerinin çalışma koşullarının düzenlenmesine katılmalarını, toplu iş sözleşmesinin uygulanmasını denetlemelerine ilişkin tüm hükümleri toplu sözleşmelerden çıkarıp attı. Vardiya, iş zamanlaması, işçi sağlığı, iş güvenliği önlemleri, servis, iş elbiseleri, ayakkabıların vb.ların kararlaştırılması gibi konular bir yana, yediğimiz yemeklerin listesinde bile sözümüz olmayacak bundan sonra.

YHK'nun ilke kararları ve bağıtladığı sözleşmelerin özeti budur.

Cunta da, hükümeti de, tekeller de, kimi Türk-İş başları da sıkışınca, işler sarpa sarınca ücretlerimize, haklarımıza yöneltilen saldırının sorumlusu olarak YHK'umu, buradaki 3-5 brökratı, hukukçu ~~eskisi~~ eskisi emir kulunu gösteriyorlar. Yağma yok. DİSK'li, Türk-İş'li sendikasız tüm işçiler, tüm dürüst sendikacılar ekonomik, demokratik kayıplarımızın esas sorumlusunun işbirlikçi tekelci burjuvazi, kemerleri sıkma politikasını dayatan cunta ve hükümet olduğunu biliyoruz.

İŞÇİ DÜŞMANI YASALAR

. Tekellerin ücretlerimize, çalışma ve yaşama koşullarımıza yaygın ateşi saldırısı çıkan yasalarla destekli, paralel sürdü. Bir dizi yasal hakkımız da koparılıp alındı.

. Önce: Kıdem tazminatı yasası ile kıdem tazminatlarımız iyice budandı. Sınırlandı. Bu alanda yasayla ve sözleşmelerle

elde ettiğimiz haklar açık açık geri alındı. Kıdem tazminatı 30 günle ve asgari ücretin 7,5 katı ile donduruldu. Evvelden vergisini ödeyerek de olsa aldığımız asgari ücretin 7,5 katını aşan tazminat tutarımız tekellere, işverenlere, hükümete bırakıldı. Bu milyonlarca lira birikmiş haklarımıza zorbalıkla el konmasından başka bir şey değildir.

. Kıdem tazminatı yasasını vergi yasası izledi. İlk bakışta vergi kesintileri bir miktar azaltıldı. Ama tekeller kaşıkla verir görünürken, sapıyla da gözümüzü çıkarmaktan geri durmadılar. Yalnızca, yeni toplu sözleşme yapan ya da toplu sözleşme zammı almaktan vaz geçen işçiler vergi indiriminden yararlandı. Dahası sözleşmesi imzalanmış işçilerin vergi indirimi haraç gibi kesilip merkezi bir fonda toplandı. Sözde, sözleşme bitiminden sonra para hızla değer kaybederken taksit taksit edenecek. Geçmişte devletten alacakların nasıl tasarruf bonolarına bağlandığını, ya da memurların MEYAK kesintilerinin nasıl üzerine oturulduğunu biz işçiler iyi biliriz.

. Sözde vergi kesintisi azaltılırken, tekel yanlısı hükümet SSK yasası ile cepheden saldırdı. SSK kesenekleri arttı. SSK hastanelerinde muayene vizite ücretine bağlandı. Daha önce karşılıksız verilen ilâcın % 20'si işçiden alınıyor. Emeklilik süresi uzatıldı. Emekli maaşı oranı indirildi. 18 yaş öncesindeki çalışma süresi emeklilikten sayılmayacak dendi. Emeklilerden ilâç, ailelerinden muayene ücreti kesilmeye başlandı. Milyarlarca liralık SSK fonlarımız devlet tahvilleri yoluyla tekellere akıtılmışken, milyarlarca liralık kesilmiş sigorta primimiz tekelin kasasında kilitli, ucuz kredi iken, gene bizim küçüldükçe küçülen, "dar gelirlerimize" tırpan atıldı.

. Asgari ücret 10.000 TL ile açlık düzeyinin altına inerken, asgari geçim indirimi bu saptanan komik miktarın bile altında kaldı. Oysa herkes biliyor ki vergi dışı asgari geçim indiriminin, asgari ücret düzeyinde olması zorunludur.

Sendikalarımızın, konfederasyonumuzun, DİSK'in savaştan üyeleri,

Türk-İş'li sınıf kardeşlerimiz!

12 Eylül'ün bir yıllık uygulaması ile uğradığımız ağır ekonomik, demokratik ve yasal kayıpların kısa bilançosu budur. Ağır ekonomik bunalım koşullarında önemli şeyler yitirdik. Durumu ayıklıkla değerlendirdiğimizde, ekonomik duruma ve olası gelişimine baktığımızda, birliğimizi ve savaşımlarımızı bugüne kadarki gelişmelere, günün ve geleceğin gereksinimlerine göre yükseltmezsek yitirdiklerimizimizin, daha da yitirebileceklerimizimizin yanında çok küçük kalacağı görülüyor.

Asıl tehlike sendikaların yetersizliği

YENİ TEHLİKELER

Değerli işçiler, Türk-İş ve DİSK üyesi, sendikalı, sendikasız sınıf kardeşlerimiz!

Yeni tehlikelerin belirtileri nelerdir:

. Bülent Ulusu'nun son basın toplantısında YHK'unun işlevinin devam edip etmeyeceği yolundaki soruya verdiği yanıt YHK'nun daha uzunca bir süre işçi sınıfımızın, tüm sendikaların baş belası olmasını sürdürme niyetini gösteriyor.

İşverenlerin çığırtkanı H.Narin, aynı konuda fetvayı basıyor. O yeni sendikalar kanunu çıkmadan, sendikal faaliyetlerin serbest bırakılmasını istemiyor.

Turgut Özal IMF'ye söz verdi. Ücret artışlarını düşük tutmayı sürdüreceğiz dedi. O daha şimdiden 1982'de enflasyon % 25

olacaktır diyerek, 1982'de ücret zamlarının % 25'in altında tutulacağını bildiriyor. Bunun hazırlıklarını yapıyor.

Enflasyon oranı düzmece istatistiklerle düşük gösterilecek, YHK da buna dayanarak hayat pahalılığının yarısından az sözde "zamlar" yapacak. Gelirlerimiz iyice kırılacak. Ekonomik kayıplarımız daha da artacak.

. YHK'ü daha 1979, 1980'de biten sözleşmeleri tamamlayamadı. Devlet işletmeleri biten toplu sözleşme farklarını da ödemiyor. 1981 yılının sözleşmelerinin bu yıl bitmeyeceği, 1982'ye sarkacağını YHK başkanı açıklıyor. Dolayısıyla palalılık belimizi bürekken milyarlarca liramız daha aylarca tekellerin sansasına faizsiz kredi diye işleyecek, değeri düşecek.

TEHLİKE - TOPLU İŞÇİ KIYIMI

. Bugün işsizlik % 22'lik bir oranda. 5 milyonu aşkın işsiz var.

Son üç yılda ulusal gelir artışı giderek azaldı. Sıfıra düştü. Sonra 1980'de sıfırın altına geriledi. 1981'de de gelişmeler aynı doğrultuda Ulusal gelir artmayınca, elbette yatırımlar da artmadı, artmak bir yana plana, bütçeye alınan en zorunlu yatırımlar bile gerçekleşmiyor. Genel olarak yapılan yatırımlar, için yapılması gereken yarcamaların ancak % 20-30 düzeyinde kalıyor. Birçok yatırımdan ise vaz geçiliyor.

Yatırımların artması bin yana, sanayi %30-40 arası bir kapasite ile çalışıyor. Fabrikalar 3 vardiyayı 2'ye, 2 vardiyalı 1'e indiriyor. 10 tezgahtan 5-6'sını çalıştırmıyor. Küçük, orta işletmelerde iflaslar artıyor. Bu durum, sürekli işten çıkarmaları tensikatları getiriyor. IMF, KİT'lerde işçi kıyımını dayatıyor. Toplu işten çıkarmalar büyük bir dalga halinde patladı,

patlayacak.

Daha geçtiğimiz aylarda Karabük Demir Çelik'den, Renault'dan yüzlerce işçi bir defada kapı dışarı edildi. Bunlar 12 Eylül'den beri sessiz sedasız sürdürülmeğe çalışan, dipten sürdürülen tensikat dalgasının yüze vurmasıdır. Tekeller MGK'nın "Resmi toplu işten çıkarma"larla ilgili yasağını kaldırmak için ardarda girişim yapıyorlar.

Yığınsal işten çıkarmalara yönelik bu girişimler karşısında, tüm işçilerin, aydınların, basın mensuplarının, ordudaki yurtsever subay, assubay ve erlerin dikkatlerini bazı önemli noktalara çekmeyi yararlı görmekteyiz.

. Birinci olarak: Bugüne kadar bir çok işyerinde, özellikle orta ve küçük işyerlerinde işten çıkarmalar aralıksız sürdü. Toplu işten çıkarmaların görece olarak sınırlı kaldığı kesim daha büyük sanayi kuruluşları ve KİT'lerdir. Bunlar ise sanayi proletaryası diyebileceğimiz 1.600.000 ile 1.700.000 arasındaki işçiyi kapsamaktadır.

Şöyle ki, bugün en yoğun talep, pazarlama ve stok sorunları ile karşı karşıya olan, yani kârları azalmasını diye "tensikat yapmak zorunda" olan işyerleri, metal sanayinin beyazlar denen -Buzdolabı, çamaşır makinası, fırın, elektrikli ev aletleri vb.- dayanıklı tüketim malları üreten kesimdir. Bugün toplu işten çıkarmalar serbest bırakıldığı an bu dalda çalışan işçilerin -ki bu işçiler Türkiye proletaryasının en deneyli, en dirençli ve savaştan bölükleridir- % 25'inin işten atılması sözkonusudur. Türkiye çapında ise işten çıkarmalar toplam işçi sayısının % 10-15'ine ulaşabilir.

Bu yaklaşık 250 bin işçinin ve ailesinin açlığa mahkûm edilmesi demektir. İşin bu kadarla sınırlı kalamayacağı açıktır. Bu ise, toplam üzerinden hesaplandığında, en az yarım milyonluk bir işçi kıyımı demektir.

İşçilerin, sendikaların, sendikacıların böylesi bir saldırıyı boynu bükük karşılayacağını sananlar aldanıyorlar. İşçi sınıfımız, DİSK, Türk-İş, tüm sendikalar buna direnecektir.

. İkinci olarak: İşbirlikçi tekelci burjuvazi kendi hesabına kurnazca bir taktik izliyor. Sözleşmelerde ücretlere ve haklara saldırısını MGK, hükümet ve YHK eli ile yapıyor. İşten çıkarmalarda da orduyu öne sürüyor. MGK'nın ve sıkıyönetimin kararı ve onayı ile işçi çıkarmayı planlıyor. İşten çıkarmalar sırasında işyerlerinde ordu birliklerinin önlem almasını istiyor.

Genel Kurmayın 17 Haziran 1981 tarihli yazısı ve sıkıyönetim komutanlıklarının tamamlanmak üzere olduğu söylenen hazırlıkları bu planın 1. adımının tuttuğunu gösteriyor. Narinler, Koçlar, Kara Memetler, Durmuş Yaşarlar binlerce işçi atıp, sonra fısıldayacaklar, "Ne yapalım, MGK izin verdi, sıkıyönetim onayladı, ordu atın dedi, attık". Orduyu, dolayısıyla onun içindeki yurtsever bubay, assubay ve erleri de işçilerin üzerine sürüp, ulusal demokratik güçleri karşı karşıya getirmeyi tezgahlıyor!

Biz ulusal demokratik güçlerin birliğinden yana sınıf sendikacıları olarak yurtsever ordu mensuplarını bu provokasyona karşı uyarmayı tarihsel bir görev sayıyoruz.

Biz işçiler açlığa, işsizliğe boyun eğmeyeceğiz. Direneceğiz. Ve biz yurtsever subay, assubay ve erlere sesleniyoruz:

İşbirlikçi tekellerin oyununa gelmeyin. Yerli ve yabancı tekellerle beraber değil, tekellere karşı işçilerle, emekçi halkla birlik olunuz! Ulusal çıkarlarımızdan yana tutum alınız.

. Üçüncü olarak: İşsizliğin yapısal ve süregen olduğu, artarak geliştiği Türkiye'de "ücretsiz izin", ya da "yarım mesai, yarım gündelik" türü sözde tensikat karşıtı görünen yollar çözüm değil., tüm işçilerin gırtlığına düğümdür. Tüm çalışabilen iş-

çileri işten atılma tehdidi ile daha da açlığa mahkum etmektedir. İşçileri birbirine düşman etme çabasıdır.

Burada ekonomimizi kurtarmak için sözde gerçekçilik adına hareket eden kimi iyi niyetli, liberal, bilim adamlarını, teknokratları da uyanık olmağa çağırıyoruz. Bu yöntemler, bunca yıl ve pek çok ülkede denenmiş, iflas etmiştir.

İşçi sınıfımız böylesi sözde çözümlere, şiddetle direnecektir.

. Dördüncü olarak: Kocatoğlu'nun tensikatları zorunlu sayan ama bunu yeni sendikalar yasası ve işten çıkarma tazminatını da içeren fon yasasıyla birlikte ele alma önerisi ise daha ince bir oyundur. O tüm gücü ile tensikatların önünü açmak istiyor. Ama bunu yaparken Türk-İş'i pasifleştirip, nötralize etmeyi ve işçileri kararsızlığa sevk etmeyi kuruyor. Fon tasarısı ile işten çıkarılacaklara 3-5 aylık ek tazminat vererek, böylece tensikata uğrayacak kitleyi ikircime itip, bölemyi de öngörüyor. Bu ara da da yeni yasalarla sınırlı bir sendikal çalışmaya ve toplu sözleşme hakkına izin vererek, en az gürültü ile tensikat operasyonunu tamamlamayı düşünüyor. Bu konuda Türk-İş yönetimini, tüm üye sendikaları, böylesi bir tuzığa karşı uyanıklığa çağırıyoruz!

Tüm çalışan işçileri, sözde işten çıkarma tazminatı aldatmacasına karşı köklü, kapsamlı bir işsizlik sigortası ve 13.-17. maddelerin kalkması için bunalım süresince toplu işçi çıkarmanın yasaklanması için savaşa çağırıyoruz.

İşçiler, değerli savaş arkadaşlarımız,

Geçici diye çıkarılan yasal düzenlemelere ek olarak, ekmeğimize, özgürlüklerimize yapılan saldırıların kalıcılığını sağlayacak yeni yasalar hazırlanıyor.

274 sayılı Sendikalar, 275 sayılı Toplu Sözleşme, Grev ve

Lokavt yasasındaki haklarımızı, 1475 sayılı İş Yasasındaki zaten sınırlı haklarımızı yeni yasalarla iyice sınırlamanın, yok etmenin hazırlığı sürüyor. Sendikal savaşım tekellerin, hükümetlerin devletin güdümüne alınmak isteniyor. Böylece işçilerin sömürüye karşı savaşımı zayıf düşürülüp, etkisizleştirilecek. Dahası sendikal örgütler tekellerin onların hükümetlerinin bir aracı durumuna gelecek. Bunu istiyorlar.

Bu amaçla;

- Sendikalar Yasasında: Sendika kurmak, sendikaya üyelik, sendika organlarını seçme ve bu organlara seçilme, sendikaların denetlenmesi, aidat ve mali kaynak, sendikal çalışmanın, üye ve yöneticinin güvencesi;

- Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Yasasında: Toplu iş sözleşmesi yetki prosedürü, çoğunluk sendikasının saptanması, sözleşme görüşmelerinde uyumsuzluk, uyumsuzluk aşamasında gidilecek kurul, bu kurulda ve bu aşamada resmi makamların yeri, toplu sözleşmenin sendika ve işverence bağitlanması, bağitlanamazsa, grev hakkı ve sınırları, grev hakkının doğması ve kullanımı, imzalanmış sözleşmede kapsam ve yararlanma, sözleşme uygulamasına sendikanın katılımı, işverinin sendikalara karşı yükümlülükleri -aidat kesimi vb.- gibi;

sendikal hak ve özgürlüklerin en temel noktaları hükümet ve cunta çevrelerinde elden geçiriliyor.

Sorun yalın ve açıktır!

Önümüzdeki dönemde:

Kan ve can pahasına elde ettiğimiz toplu sözleşme hakkını ya koruyacağız, ya da yitireceğiz.

Grev hakkımızı ya koruyacağız, ya da yitireceğiz.

Sendikalar ya bizim gerçek sınıf örgütlerimiz olacak, ya da patronların elinde oyuncak.

Sömürüye, işsizliğe karşı yasal savaşım silahlarımız olacak mı, olmayacak mı?

Sendikal hak ve özgürlüklerimiz olacak mı, olmayacak mı?

Ayrıntılar bir yana işin özü budur!

SALDIRI TÜM SENDİKALARA, TÜM İŞÇİLERE YÖNELİKTİR

Cunta, hükümet, tekeller saldırıların ayrımsız tüm sendikal hareketi, sendikal savaşımı hedef alıyorlar.

Cunta DİSK'i kapayıp yönetici ve üyelerini tutuklayıp, takibe alıp, idam tehdidini savurdu. Bizleri vatandaşlıktan atmaya çalışıyor. İki bin üye için soruşturma ile yarım milyon DİSK'li tehdit altında.

Cunta, DİSK'e yaptıkları ile Türk-İş'i de tehdit altına aldı. Faaliyetlerini yoka indirdi. Bir dizi sendikasını, alt örgütünü kapadı. Bir çok Türk-İş üyesi sendikacıyı tutukladı. Koğuşturuyor. Türk-İş sürekli sopa altında tutuluyor.

Hem Türk-İş, hem DİSK üyeleri için sendikal hak ve özgürlükler kullanılmaz hale getirildi. Şimdi yeni yasal çerçeve ile tüm işçilerin, ayrımsız tüm sendikaların cendereye alınması, işçi örgütü olmaktan çıkarılması amaçlanıyor.

Tehlike budur. Böylesine önemli yasal haklarımızı, olanaklarımızı hepten yitirmek tehlikesi ile karşı karşıyayız.

Ne yapacağız?

Yitirdiklerimizi geri almak, bizden koparılıp alınmak istenen sendikal haklarımızı korumak için, biz tüm işçiler, sendikalar, sendikacılar, ne yapacağız?

DİSK'LE DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM !

Türk-İş üyeleri, DİSK üyeleri,

Türk-İş ve sendikalarının yöneticileri, DİSK'in savaşkan yöneticileri,

Bütün sendikalar, üyeleri, sendikasız tüm işçiler;

12 Eylül ile birlikte sendikal hak ve özgürlüklerimize yönelen saldırı en başta DİSK'e, bağlı sendikalara ve üyelerine yönelikti.

DİSK davası hazırlanıyor. 52 tutuklu yöneticinin ve teslim olmayan bizlerin de idamı isteniyor. İki bin DİSK üye'si için soruşturma, koğuşturma sürüyor. Savcı çeşitli ceza istemi ile dava açacağını ilan etti.

Genel başkanımız Abdullah Baştürk en alçakça baskılara, işkencelere karşı koydu. Boyun eğmedi.

O sınıfımızın onurunu, DİSK'in savaş bayrağını yükseklerde tuttu, tutacaktır.

Sorguya, işkenceye uğrayan binlerce üye, temsilci aynı yolda yürüdü. İşçilik onurundan ödün vermedi. Zindanlardaki sınıf kardeşlerimiz, DİSK üyeleri, DİSK'in savaşkan geleneğini dimdik, açık alınla savundular, savunuyorlar.

Onlarca DİSK yöneticisi, sendika militanı, üyesi de teslim olmadı. Onlar da savaş bayrağını, DİSK'in savaşkan ruhunu gene sınıf savaşlarının içinde, yücelerde dalgalandıracaklardır. DİSK'i yaşatmaya devam ediyorlar, edeceklerdir.

Teslim olmayan kardeşlerimizden İlerici Deri-İş genel başkanı Kenan Budak "teslim olmayı" reddettiği için kahpece kurşunlandı. Toprağa düştü, öldü. Ama DİSK üyeliğinin, işçi olmanın onurunu yere düşürmedi. İnsan haklarından bahsedenler, yargısız mahkemesiz idam cezası infaz ediyorlar.

Yaşamını sınıfımıza adanmış, sendikalarımızda herşeyleri ile işçi sınıfının yolunda yürüyen uzman kadrolarımız tutuklandı, işkence gördü. A.Hilmi Feyzioğlu gibileri işkencede can verdi.

Biz onları, savaş arkadaşlarımızı, hapiste, ya da teslim olmayıp dışarda, ama savaşı sürdüren ve bu yolda herşeylerini veren kardeşlerimizi selamlıyoruz.

Ölülerimizi, şehitlerimiz üzerine and içeriz ki, işçi sınıfının düşmanlarına teslim olmayacağız. Hep beraber yükselttiğimiz savaş bayrağını elden bırakmayacağız. DİSK'i, onun geleneğini, ilkelerini yaşatacağız, savaşımı sürdüreceğiz!

Cunta kapttım diyor!

Ama DİSK'li işçiler sendikacılar savaşıyor! DİSK'in geleneklerini koruyor. Tabanda örgütlülük sürüyor. İşçiler tanıdıkları, denedikleri, sınıadıkları sendikal önderlerle bağlarını koparmıyorlar.

Savaşkan tüm DİSK yöneticileri, üyelerin onlara özgür iradeleri ile, seçerek verdiği, örgütsel görevin ve güvenin gereğini yerine getiriyorlar. Onlar içerde, dışarda, ama görevlerinin başındalar. Bu görevi bize üyelerimiz verdi. Ve ancak onlar geri alabilir. Ne cunta, ne hükümet, ne de yerli ve yabancı tekeller

Cunta, onun hükümeti, işçilikçi tekeller bizi sendika ağıllığı ile suçladı. Üyelerimizin iradesi dışında yönetim organlarına gelmiş gibi kampanyalar yürüttü.

Şimdi biz onlara sesleniyoruz:

"Birçok DİSK'li yönetici arkadaşımız tutuklu. Zındanda. Biz arıyoruz.

Siz örgütlerimize tepeden kurullar atadınız. Erk sizde. Egemenlik sizde.

Koyun sandıkları DİSK'e bağlı işyerlerine. Soralım işçilere, kimdir DİSK'in yöneticileri?

Genel başkanımızı, konfederasyonumuzu, kardeş sendikaların yöneticilerini ve bizleri sendika ağalığı ile suçlayanlar, sizler halkımıza en lâyük yönetim demokrasidir, demediniz mi?

O halde en demokratik yola baş vuralım. İşçilere soralım, kimdir DİSK'in yöneticileri? DİSK üyeleri, işçiler sizlere gerekli yanıtı verecektir. Hodri meydan.

Cunta, hükümeti ve tekeller DİSK üyelerinin yanıtının ne olacağını biliyorlar. Onun içindir ki, onlar DİSK'e bağlı işyerlerindeki işçilere, DİSK üyelerine en ağır baskıları yöneltiyorlar.

İşyerleri sürekli basılıp aranıyor. Jandarma, polis kuşatmasına alınıyor. DİSK'i hepten yok etmek için saldırı üstüne saldırı geliyor.

Cunta, hükümet, DİSK üyelerine varolan yasal haklarını ve olanaklarını bile kullanmayı çok görüyorlar. Bir yandan DİSK yasal olarak kapatılmadı. Yasal tüzel kişiliği sürüyor. Yalnızca faaliyeti yasak" diyorlar. Böylece yüzbinlerce işçinin yasal olanaklardan yararlanmalarını, DİSK'i kapalı tutarak engelliyorlar. Öte yandan DİSK üyelerinin açık sendikalara yasal başvurularını da engelliyorlar. "İstifa serbest, üyelik yasak" diyorlar. Tekellerin olağanüstü baskı ve sömürüsüne karşı onların var olduğu kadarıyla bile yasal olanaklardan yararlanmalarına olanak vermiyorlar. İşçilerin birleşmesinden korkuyorlar.

İşçiler, kardeşler, bir kez daha tekrarlıyoruz:

DİSK'e, DİSK yöneticilerine, üyelerine yönelik bu zorbalık ve baskı, DİSK üyelerinin yasal haklarının kullanılmasını yalnızca DİSK'e yönelik değildir. Tüm sendikal harekete, Türk-İş'e, Hak-İş'e, bağımsız sendikalara ve sendikalı, sendikasız tüm işçilere yöneltilmiştir.

DİSK'e, bizim örgütlerimize yapılanların oluşturduğu tehdit ile tekeller, tüm sendikal hareketimizi, tüm işçi sınıfımızı teslim almağa çalışıyor. İşçi sınıfının, sendikal hareketin birliğinin önünü kesmeği düşünüyor. Tüm işçilerin sendikal hak ve özgürlüklerini yok etmek istiyor.

İşte bunun için kardeşler, bugün DİSK'le, onun tutuklu ve aranan yönetici ve üyeleri ile dayanışmayı yükseltmek, DİSK'in açılması için savaşmak, bugün DİSK üyelerinin yasal olanaklardan yararlanması için çaba harcamak, 5 milyonluk sınıfımızın en başta Türk-İş'li, tüm sendikal örgütlerin birinci görevidir.

Tüm DİSK üyelerine sesleniyoruz:

DİSK'le maddi ve manevi dayanışmayı yükseltmek her işçi, her dürüst sendikacı ve sendikal örgüt için tarihsel bir zorunluluk ve görevdir. Sendikal hak ve özgürlükler için savaşımın tek koşuludur.

Örgütümüz üzerindeki yasağı kırmak için, sendikal özgürlükler savaşımında DİSK'e düşen görevi yerine getirmek için ve sendikal birliği gerçekleştirmek biz DİSK'li işçilere düşen tarihsel görevi başarmak için,

işyerlerinde, bölgelerde sendikalarımızda, koşullara uygun biçimlerde, her yolla, bugüne kadar olduğu gibi birliğini koruyun, güçlendirin,

Bugün yurttaki savaşım koşulları gittikçe ağırlaşıyor. Ama yok olmuyor. Kimi alanda olanaklar artıyor. Ağırlaşan koşullara karşın biz Maden-İş ve Bank-Sen yöneticileri yurt içinde görevlerimizi sürdürmeğe devam edeceğiz. DİSK'le dayanışmayı yurt içinde daha geniş boyutlara ulaştırmanın yollarını bulacağız.

Uluslararası demokratik kamuoyunda, dünya işçi, sendika hareketinde de ülkemizdeki zorbalık rejimine, onun uygulamalarına

karşı kamuoyu güçleniyor. Türkiye işçi sınıfıyla, sendikal hareketiyle ve DİSK'le dayanışma eğilim ve eylemleri iyice artıyor, ilgi genişliyor. Dünya Sendikalar Federasyonu'nun başından beri gösterdiği dayanışma ve tüm örgütlerini işçi sınıfımız ve DİSK'le dayanışmaya yönlendirmesi, Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu'nun son açıklamaları ile daha da gelişen dayanışmadan yana tükümü, Dünya ^{Emek} Konfederasyonunun ve Avrupa Sendikalar Konfederasyonunun dayanışma yolundaki sürekli girişimleri bu konuda olanakların arttığını gösteriyor.

Bunları değerlendiren bizler, DİSK, Maden-İş ve Bank-Sen organlarının görevli yöneticileri, uluslararası dayanışma kampanyasını daha da derinleştirmek üzere arkadaşlarımızdan bir kırının çalışmalarını yurt dışında sürdürmelerini kararlaştırdık.

Demokrasi ve özgürlükten yana herkes!

DİSK'le her tür dayanışmayı yükseltmelidir!

Tutuklu DİSK yöneticileri serbest bırakılmalı, koğuşurma kaldırılmalı, dava düşürülmelidir!

DİSK açılmalıdır!

Her türlü ç alışması serbest bırakılmalıdır!

Dünyadaki tüm işçiler!

Dünyadaki tüm sendikal örgütler!

Barıştan, demokrasiden ve adaletten, insan haklarından yana tüm insanlar!

Bugün yalnızca sendikacı oldukları için, yasal, en doğal sendikal hak ve özgürlüklerini kullandıkları için binlerce işçi ağır hapis cezaları ile cezalandırılmak isteniyor.

İşçi-sendika hareketinin beşiği Avrupa'da sendikacılar daracına çekilmek, sendika üyeleri cezalandırılmak isteniyor.

Bize, DİSK'e, DİSK üyelerine, Türkiye işçi sınıfına ve sendikal hareketine elinizi uzatınız.

Bizler, Türkiye işçi sınıfı ülkemizin ve halkımızın alınına sürülen bu kara lekeyi silmek için savaşıyoruz. Direniyoruz.

Ve tüm ülkelerin barışsever, hukuktan, insan haklarından yana insanlarının, kuruluşlarının dayanışmasını istiyoruz.

Bizimle dayanışmanızı yükseltiniz.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

TÜRK-İŞ'LE DAYANIŞMAYI YÜKSELTELİM-GÜÇLÜ BAĞLAR KURALIM

12 Eylül cuntası işçi sınıfımızın büyük bir bölümünü içinde barındıran Türk-İş'i kapamadı. Ama tüm sendikal çalışmaları yasakladı. Kimi sendikaları kapandı. Alt örgütleri mühürlendi. Yöneticilerden tutuklananlar oldu. Halen bir çok Türk-İş'li sendikacı tutukevlerinde. Türk-İş'in, Kongre, seminer gibi izin verilen çalışmaları bile sınırlandı. Sürekli baskı ve denetim altına alındı.

Cuntanın tutum ve uygulamaları Türk-İş'i tümüyle güdümüne almak, onu üyelerine ve tüm işçi sınıfına karşı kullanmak istediğini ortaya koydu.

Genel Kurmay 2. başkanlığınının 17 Haziran tarihli genelgesi bunun somut kanıtıdır. Söz konusu genelgede açık sendikaların, ki bunların hemen hepsi Türk-İş üyesidir, kimi çalışmalarına izin verilmesinden söz ediyor. Kongreleri yapılabilir deniyor. Ama ekleniyor. "Kongreler yapılamadığı için 12 Eylül ile başlayan "islahat düzenine uygun düşmeyen ve işçiler tarafından istenmeyen kişiler ve kadrolar süresinde değiştirile..memiştir". Yani, "12 Eylülcülerin istemediği Türk-İş'li sendikacıların değiştirilmesi için kongre yaptırın"deniyor, sıkıyönetim komutanlarına.

Elbetteki değiştirilmek istenen yöneticiler, tekellerin en gerici çevreleri ile işbirliği içindeki Erçelik, Özdemir, Başoğlu gibileri değildir. Türk-İş içindeki dürüst, namuslu, sağduyulu, tüm sendikacılar örgüt kademelerinden, örgütleri Türk-İş'den atılmak isteniyor.

Buna karşın Türk-İş yönetimi çoğunlukla cunta ve hükümetle uzlaştı. Onun işçi sınıfımıza, sendikal hareketimize, bu arada Türk-İş'e de yönelen saldırılarına boyun eğdi. Elindeki yasal

olanakları bile kullanmadı. Bu nedenle yalnız Türkiye işçi sınıfının, üyelerinin değil, dünya işçi sınıfı ve sendikal hareketinin tepkisini aldılar. Kaderlerini ordu içindeki ve dışındaki en gerici çevrelere bağlamış O. Erçelik, K. Özdemir, M. Başoğlu Türk Metalci M. Özbek gibileri, Türk-İş yönetimindeki bu gerici faşist karması ögeleri, şimdi Türk-İş'in bu politikasına karşı yükselen tepki ve hoşnutsuzluktan yararlanıp Türk-İş'i hepten ele geçirmenin peşindedirler. Onlar Türk-İş'i bir işçi örgütü olmaktan çıkarmanın peşindedirler. Türk-İş'in işçi örgütü olmanın asgari gereğini bile yerine getirmesinin önündeki en büyük engel bu gerici faşist karması ögeleridir.

Onlar, 12 Eylül'den sonra açık kalan, sendikalı işçilerin çoğunluğunu barındıran bir sendika, bir işçi örgütü olarak Türk-İş'in, DİSK'in, sendikalarının kapatılmasına, üyelerinin baskıya uğramasına sesiz kalmasına önyak oldular, Bununla da kalmadılar, kapatılan, baskıya uğrayan Türk-İş üyesi sendikalar ve tutuklanan Türk-İş'li sendikacılar için bile Türk-İş'in davranmasını engellediler.

Onlar örgütleri yasal olarak işletilmeyen, DİSK ve üyesi işçilere Türk-İş'in kapılarının kapalı tutulmasının baş savunuculuğunu yapıyorlar. Sendikal birliğe giden yolu, DİSK ve Türk-İş üyelerinin omuz omuza sendikal hak ve özgürlükler için savaşımını engellemeye çabalyorlar.

İşçiler, kardeşler, DİSK üyeleri,

Türk-İş yönetimindeki gerici ögelerin engellerini de aşarak Türk-İş'le dayanışmayı yükseltmek, Türkiye işçi sınıfı ve sendikal hareketini güçlendirmenin yaşamsal bir yanıdır.

Cuntanın, hükümetin, tekellerin en gerici çevrelerinin Türk-İş'e yönelen baskılarına, birlik ve işçi düşmanı girişimlerine karşı her yolla savaşmak tüm işçilerin yakıcı, güncel görevidir.

Türk-İş'le dayanışma, sendikal hak ve özgürlükler ve sendikal birlik savaşının yaşamsal gereğidir.

Çünkü, Türk-İş, ne Erçelik-Özdemir gibilerindir., ne de birlik düşmanı gerici güçlerin. O da DİSK gibi bütün işçilerindir. O, Türk-İş'e üye olan ve olmayan tüm işçilerin, tüm dürüst sendikacılarıdır.

Biz bugün Türk-İş yöneticilerine ve Türk-İş'e yöneticilerine ve Türk-İş'e elimizi uzatıyor ve sesleniyoruz.

- . Gün birlik günüdür.
- . Gün dayanışma günüdür.
- . Sendikal ayrılıkların, bölünmüşlüğün duvarlarını el birliği ile yıkalım.
- . Tekellerin artan sömürüne, baskısına en geniş sendikal birliğin gücü ile karşı koyalım.
- . Koşullar ne kadar ağır, görüşlerimiz ne kadar farklı olursa olsun bir araya gelebiliriz. Konuşabiliriz. Üyelerimizin ve tüm işçilerin çıkarlarının gerekleri doğrultusunda birlikte davranabiliriz.
- . Türk-İş yöneticilerine, sendikacı kardeşlerimize en kısa sürede görüşme öneriyoruz.
- . Biz tüm gücümüzle Türk-İş'le, bağlı sendikalarla, üyeleri ile dayanışmayı yükselteceğiz. Türk-İş'in işçi hakları ve birlik yolundaki her olumlu adımını sonuna kadar destekleyeceğiz.
- Türk-İş ve DİSK üyelerine sesleniyoruz.
- . İşyerleriarası diyalogunuzu sıklaştırın. İşveren saldırılarına omuz omuza karşı çıkın.
- . Biz, yöneticilerinize, bir araya gelme ve diyalogo kurmada

yardımcı olun.

. Birlik yolunu tabandan girişmelerinizle de açın. Türk-İş üyeleri, DİSK'li kardeşlerinizin Türk-İş'e başvurularının sonuçlanmasına engel olan birlik düşmanlarını etkisizleştirin. DİSK üyeleri, Türk-İş'in kapılarını zorlayın. Türk-İş'li sınıf kardeşlerinizle birleşin.

. Sendikalı, sendikasız tüm işçiler. Tür-İş'le dayanışmayı yükseltin.

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TÜRİH ARAŞTIRMA VAKFI

BİRLEŞELİM! SENDİKAL BİRLİĞİ SAĞLAYALIM! ÖZGÜRCE
DEMOKRATİK, BİRLİK SENDİKALARINI YARATALIM!

Tekeller ve onların kemer sıktırma politikasını benimseyen cunt, işçi sınıfımıza ve sendikal hareketimize karşı amansız saldırısını sürdürüyor.

Onlar daha uzun bir süre Türk-İş'in de 12 Eylül öncesine kadar bile çalışma yapmasını yasaklı tutmağa niyetli görünüyorlar. Türk-İş dışındaki işçileri de yine daha uzun bir süre örgütsüz yada küçük örgütlerde dağınık tutmak istiyorlar. Örgütleri kapalı olan DİSK üyelerini "istifa serbest, üyelik yasak" diyerek yasal olanaklardan yararlanamaz durumda tutmağa çalışıyorlar. Yüzbinlerce deneyli, bilinçli işçiyi işten çıkararak sendikal harekete ağır darbe vurmaya hedefliyorlar. Milyonlarca sendikasız işçiyi ise her türlü yasal sendikal örgütlenme ve yasal ekonomik savaştan uzak tutmayı da amaçlıyorlar. Sömürüyü dolu dizgin yoğunlaştırmak için, buna çabalyorlar.

. Tekeller yeni yasaların bu amaca hizmet edecek b içimde çıkarmasını sağlamaya çalışıyorlar.

O halde bir kere daha soralım: Ne yapmalıyız?

. Sınıf dayanışmasını yükseltmeliyiz:

. Sınıfımızın tüm güçlerini topyarlayabilmek için sendikal birlik yolunda yürümeliyiz.

. Sendikal birliği sağlamak için tüm işçiler, tüm sendikalar sendikacılar çabalarımızı yüz misline çıkarmalıyız. Tüm çabaları birleştirmeliyiz.

. Sendikal birliği zorlaştıran, geçmişin ayrılıklarına kısır çekişmelerine, dar sendika rekabetine s on vermeliyiz.

. Sendikal birliği sağlamak, sömürüye karşı koymak için tüm yolları kullanmalıyız.

. DİSK'li işçiler, sendikacılar birliklerini, geleneklerini, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini dipdiri yaşatmalıyız.

. Sendikalar ve sendikal faaliyetler üzerindeki DİSK üzerindeki tüm yasakların kalması için birliğimizi, örgütlülüğümüzü koruyup, ardıcıl savaşmalıyız.

. Yasakları yıkmalıyız. Ekmekleri ve hakları için savaşta işçiler yasal, açık sendikalar, Türk-İş dahil baş vurmaları, onlardan yararlanmalı ve yasal olanakları sonuna kadar değerlendirebilirler.

. DİSK'li, Türk-İş'li, bağımsız sendikalı tüm işçiler, özgürce, gönüllü birleştikleri demokratikçi işleyişe sahip güçlü sendikal örgütleri bu süre içinde yaratabilirler, yaratmalıdırlar. Her işkolunda, işyeri-işyeri işçilerin özgür iradesiyle seçilen delegelerle yapılacak kongreler her işkolunda birlik sendikalarının oluşmasını sağlayabilir. Sendikal bölünmüşlüğe, en başta DİSK-Türk-İş ayrılığına, gönüllük temelinde özgür iradelerimizle son vermek görevi öncelikle DİSK ve Türk-İş üyesi işçilere ve sendikalara düşüyor.

İşte 12 Eylül'ün 1. yılında cuntanın, hükümetin ve tekellerin saldırılarına karşı bizce yapılması gereken budur. Bir çok işyerinde, işkolunda, sanayi bölgesinde işçiler bu yoldan adımlar atıyorlar. Biz sınıfına bağlı sendikacılar olarak işçilerden, onların savaşımından öğrenmenin en doğru yol olduğuna sonuna kadar inanıyoruz.

Tüm sendikalı işçiler, DİSK Türk-İş üyeleri diğer sendikalaşmak isteyen sendikasız işçiler bu yolda Türk-İş'i desteklemeli, onun işçilerin çıkarları için DİSK, kapalı sendikalar ve sendikal haklar üzerindeki yasakların kalkması için savaşımında aktifleşmesine yardımcı olmalıdırlar.

Türk-İş'i tüm işçilerin çıkarları için savaşımında etkin çıkışlar yapmaya çağırıyoruz.

DİSK ve Türk-İş üyelerinin birliğini zorlaştıran tüm engellere karşı savaşım.

- Cuntanın, hükümetin sendikal hak ve özgürlükler, sendikal çaylışıma ve özgürlükler üzerindeki tüm yasaklarına karşı, YHK'na karşı savaşım.

- DİSK' in açılması, davanın düşmesi, tutukluların salıverilmesi için savaşım.

- Kapalı Türk-İş sendikalarının açılması, tutuklarının salıverilmesi için savaşım.

- 274-275 nolu yasalardaki, iş yasasındaki sendikal hak ve özgürlüklerin geri alınmasına karşı, demokratik, işçiden yana yasalar için savaşım.

- Toplu işçi kıyımına karşı savaşım.

- İşçilerin tüm demokratik sendikal hak ve özgürlüklerini, sendikal çalışmalarını özgürce gerçekleştirebilecekleri, kullanabilecekleri demokratik bir ortam için savaşım.

- İşçi sınıfının sendikal birliği için savaşım.

- Yaşam düzeyinin düşürülmesine, tekellerden yana kemerleri sıkma politikasına karşı savaşım.

- Emperyalizme, tekellere, cuntanın baskılarına karşı barış, demokrasi ulusal bağımsızlı ve özgürlük için savaşım.